

Nr 89

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., om viss ändring i kungörelsen angående statligt stöd till trädgårdsnäringens rationalisering.

I nionde huvudtiteln under rubriken: Täckande av förluster på grund av statlig kreditgaranti (punkt 17) redovisas förslag från lantbruksstyrelsen om sådan ändring i kungörelsen 1955:354 angående statligt stöd till trädgårdsnäringens rationalisering, att lånegaranti må beviljas trädgårdsföretag oavsett storleksordning. Departementschefen har emellertid, med hänvisning till pågående utredning rörande trädgårdsnäringens problem, icke funnit skäl föreligga att biträda förslaget.

En ändring av bestämmelserna för utlämnande av statliga lånegarantier för rationaliseringsåtgärder inom trädgårdsbruket i den av lantbruksstyrelsen förordade riktningen måste anses ha mycket hög angelägenhetsgrad. Då ändringen dessutom icke sträcker sig längre än till vad som redan gäller för jordbruk borde riksdagen enligt vår mening kunna besluta här om utan att avvakta förslag från utredningen i denna fråga. Sannolikt torde ganska lång tid komma att förflyta innan den kan framlägga förslag i detta ärende.

I sitt utlåtande över den proposition (1955:104) på vilken 1955 års riksdag grundade sitt beslut om införande av statligt stöd till trädgårdsnäringens rationalisering angav jordbruksutskottet (JU 1955:23) som allmän princip för stödverksamhetens inriktning och utformning, »att statlig kreditgaranti för lån samt statliga bidrag må utlämnas till trädgårdsnäringens rationalisering i huvudsaklig överensstämmelse med de för stödet till jordbrukets rationalisering gällande bestämmelserna».

De restriktiva regler som fastställdes för den viktigaste stödformen, statliga *kreditgarantier*, har lett till att detta rationaliseringsstöd icke kunnat utnyttjas i beräknad omfattning, vilket framgår av följande sammanställning:

Beslutad kreditstödsram		Utlämnade lånegarantier
1955/56	2 000 000: —	690 000: —
1956/57	2 000 000: —	740 000: —
1957/58	2 000 000: —	519 000: —

Sammanställningen visar att av kreditramar på sammanlagt 6 miljoner kronor under de tre senaste budgetåren har endast 1,9 miljoner kronor

kunnat utnyttjas av berörda företagare. Detta speglar på intet sätt den aktuella situationen på trädgårdsbrukets område, där i stället mycket stora behov av kreditstöd för rationaliseringsåtgärder gör sig gällande, inte minst med hänsyn taget till att trädgårdsprodukterna har ett otillräckligt gränsskydd.

Sedan numera klarhet vunnits om hur de av 1955 års riksdag beslutade reglerna för utlämnande av lånegarantier till trädgårdsnäringsens rationalisering verkar — i propositionen antyddes att just osäkerheten inför vilken omfattning stödverksamheten skulle komma att få motiverade restriktiva regler i initialskedet — föreligger inte några skäl att i förevarande avseende kvarhålla den snäva begränsning som fastställdes år 1955. En sådan ändring i gällande kungörelse — 1955:354 — som föreslagits av lantbruksstyrelsen, nämligen att lånegaranti i fortsättningen må beviljas trädgårdsföretag oavsett storleksordning, är därför starkt motiverad med hänsyn såväl till förefintliga behov av rationaliseringsstöd som till det rättvisa i att företag inom jordbruk och trädgårdsbruk erhåller likvärdiga möjligheter att komma i åtnjutande av statligt stöd till angelägna rationaliseringsåtgärder. Då ändringen som sådan endast innebär anpassning till vad som redan gäller på ett närliggande område — jordbrukets inre rationalisering — och de ökade anspråk på kreditgarantier, som ett upphävande av begränsningen på trädgårdsområdet kan föra med sig, icke motiverar någon förändring av hittills beslutade kreditramar, bör, enligt vår mening, riksdagen nu kunna vidtaga en sådan justering av bestämmelserna.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes att riksdagen måtte besluta,

att lånegarantier avseende statligt stöd till trädgårdsnäringsens rationalisering må beviljas företag oavsett storleksordning, samt

att hos Kungl. Maj:t hemställa om härför erforderlig ändring i gällande kungörelse.

Stockholm den 22 januari 1959

Nils G. Hansson
i Skegrie

C. O. Carlsson
i Bakeröd

Harald Johnsson
i Skoglösa